

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 16.9.2011
KOM(2011) 560 slutlig

2011/0242 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om ändring av förordning (EG) nr 562/2006 i syfte att införa gemensamma regler för
tillfälligt återinförande av gränskontroller vid de inre gränserna vid exceptionella
omständigheter**

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

1.1. Förvaltningen av Schengensamarbetet – att stärka området utan inre gränskontroller

Vi hänvisar till kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén med titeln *Förvaltning av Schengensamarbetet – att stärka området utan inre gränskontroller* som antas tillsammans med det här förslaget. I det redogör vi för bakgrunden och syftet med de ändringar som framläggs i det här förslaget och förklarar ingående hur de ska fungera i praktiken.

1.2. Lagändringar

För att man ska kunna skapa den rättsliga ram som krävs för att efterkomma den begäran som Europeiska rådet framförde vid sitt möte den 23–24 juni 2011, nämligen att det ska införas en mekanism för mycket kritiska situationer, fordras det att man vidtar en ändring av kodexen om Schengengränserna (inrättad genom förordning (EG) nr 562/2006). I denna kodex som fastställer bestämmelserna om gränskontroll vid unionens yttre gränser föreskrivs det visserligen att gränskontrollerna vid de inre gränserna ska avskaffas, men också att det ska vara möjligt att i undantagsfall återinföra dessa kontroller.

Eftersom den fria rörligheten för personer inom området utan inre gränser är av central betydelse och gynnar alla som bor inom detta område bör det krävas ett beslut på unionsnivå i de fall då det finns risk för att denna fria rörlighet skulle kunna inskränkas till följd av ett ensidigt, och ibland även svårtolkat, nationellt beslut.

Den allmänna regeln bör därför vara att ett återinförande av gränskontroller endast får ske på grundval av ett beslut som föreslagits och antagits av kommissionen i form av en genomförandeakt som grundar sig på de ståndpunkter som framförts av medlemsstaterna inom ramen för det granskningsförfarande som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter¹. I detta beslut ska det anges var man undantagsvis får återinföra gränskontroller vid de inre gränserna. Ett sådant beslut ska kunna förlängas med perioder om trettio dagar, men får totalt sett dock inte gälla längre än högst sex månader. Denna period får endast förlängas i de fall då återinförandet av gränskontrollerna vid de inre gränserna skett till följd av att det inom ramen för utvärderingsmekanismen för Schengensamarbetet konstateras att en medlemsstat konsekvent underlåter att uppfylla sin skyldighet att kontrollera sitt avsnitt av den yttre gränsen.

Vid oförutsedda omständigheter har medlemsstaterna dock rätt att ensidigt återinföra gränskontroller vid de inre gränserna i de fall då det fordras omedelbara åtgärder. Ett sådant beslut ska ha omedelbar verkan och anmälas till kommissionen, Europaparlamentet och övriga medlemsstater. Ett återinförande av gränskontrollerna till följd av oförutsedda omständigheter får gälla i högst fem dagar. Kommissionen får samråda med medlemsstaterna

¹ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

för att bedöma om åtgärden är lämplig. Ett sådant samråd upphäver inte medlemsstatens beslut. Återinförandet av gränskontroller vid de inre gränserna kan vid behov förlängas, men måste i så fall grunda sig på ett beslut av kommissionen som antagits i form av en genomförandeakt inom ramen för det förfarande för akter med omedelbar verkan som fastställs i artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011.

En samordnad åtgärd på EU-nivå gör det möjligt att ta hänsyn till alla intressen inom EU. En sådan åtgärd bör användas i situationer där medlemsstaterna står inför ett hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten som är allvarligt, kortsiktigt och till största delen lokalt samt vid situationer som har vidare och mer långsiktiga konsekvenser. I båda fallen är det lämpligt med en samordnad åtgärd på EU-nivå, eftersom det ligger i sakens natur att alla beslut om att återinföra gränskontrollerna vid de inre gränserna – även sådana beslut som endast avser en begränsad tidsperiod och ett begränsat geografiskt område – kommer att få både mänskliga och ekonomiska konsekvenser även utanför den medlemsstat som vidtar åtgärden. Det är särskilt motiverat med en samordnad EU-åtgärd när en del av den yttre gränsen utsätts för ett oväntat och starkt tryck eller om en medlemsstat konsekvent underlåter att uppfylla sin skyldighet att kontrollera sitt avsnitt av den yttre gränsen samt när omständigheterna är sådana att de utgör ett allvarligt hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten på unionsnivå eller nationell nivå. Alla beslut om återinförande av gränskontroller vid de inre gränserna har en direkt inverkan på alla resande och alla medlemsstaters intressen.

Återinförande av gränskontroller vid de inre gränserna bör bara tillgripas som en sista utväg och endast fram till dess att andra åtgärder har vidtagits för att stabilisera situationen vid det aktuella yttre gränsavsnittet, antingen på EU-nivå – i en anda av solidaritet – och/eller på nationell nivå, i syfte att säkerställa en bättre efterlevnad av de gemensamma reglerna.

2. RESULTATET AV SAMRÅDET MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSANALYS

I sitt meddelande om migration² föreslår kommissionen att det eventuellt införs en mekanism som gör det möjligt att fatta beslut på EU-nivå om vilka medlemsstater som undantagsvis får återinföra den inre gränskontrollen och för hur lång tid. Vidare framförs det i meddelandet en idé om att det borde inrättas en mekanism för att hantera exceptionella omständigheter, vilken bl.a. innebär att man i nödlägen eventuellt tillfälligt skulle kunna återinföra den inre gränskontrollerna som ett gemensamt samordnat svar på unionsnivå.

Denna idé mottogs positivt vid rådets möte (rättsliga och inrikes frågor) den 12 maj 2011 och av Europeiska rådet vid dess möte den 23–24 juni 2011, vilket ledde till att det i rådets slutsatser angavs att det borde införas en mekanism ”för att man ska kunna reagera på exceptionella omständigheter som kan äventyra det övergripande Schengensamarbetet, utan att därigenom riskera principen om fri rörlighet för personer”.

3. RÄTTSLIGA ASPEKTER PÅ FÖRSLAGET

Förslagets rättsliga grund utgörs av artikel 77.1 och 77.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

² KOM(2011) 248, 4.5.2011.

Genom detta förslag ändras Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna), vilken grundar sig på den relevanta artikeln i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, dvs. artikel 62.1 (inre gränser) och 62.2 a (yttre gränser).

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte unionens budget.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EG) nr 562/2006 i syfte att införa gemensamma regler för tillfälligt återinförande av gränskontroller vid de inre gränserna vid exceptionella omständigheter

EUROPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 77.1 och 77.2,

med beaktande av kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Inrättandet av ett område med fri rörlighet för personer över de inre gränserna är en Europeiska unionens viktigaste landvinningar. Inom ett område utan kontroller vid de inre gränserna måste man emellertid ha ett gemensamt svar på situationer som utgör ett allvarligt hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten i Europeiska unionen eller i en eller flera medlemsstater, nämligen att ge möjlighet till återinförande av gränskontroller vid de inre gränserna vid exceptionella omständigheter, dock utan att detta äventyrar principen om fri rörlighet för personer. Det behövs därför ett gemensamt unionssvar med tanke på de konsekvenser de åtgärder som tillgrips som en sista utväg kan få för alla personer som har rätt att fritt röra sig inom detta område utan gränskontroller vid de inre gränserna.
- (2) Fri rörlighet inom området utan inre gränskontroller är en av unionens viktiga landvinningar. Eftersom den fria rörligheten påverkas när det fattas beslut om ett tillfälligt återinförande av gränskontroller vid de inre gränserna bör alla sådana beslut fattas på unionsnivå. Ett återinförande av gränskontroller vid de inre gränserna bör emellertid endast ske som en sista utväg och gälla endast i begränsad omfattning och under en begränsad tidsperiod, fastställt på grundval av specifika objektiva kriterier och en nödvändighetsbedömning som bör ske på unionsnivå. När det föreligger ett allvarligt hot mot den allmänna ordningen och den inre säkerheten som kräver att man vidtar omedelbara åtgärder bör medlemsstaterna ha möjlighet att återinföra gränskontrollerna vid sina inre gränser under en period av högst fem dagar, varvid en eventuell förlängning av denna tidsperiod måste beslutas på unionsnivå.

- (3) När man fattar beslut om ett återinförande av gränskontroller vid de inre gränserna bör man vid bedömningen av huruvida åtgärden är nödvändig och proportionerlig göra en avvägning i förhållande till betydelsen av det hot mot den allmänna ordningen som utlöste begäran om återinförande av gränskontrollerna, och man bör dessutom överväga alternativa åtgärder på nationell nivå eller unionsnivå samt väga inverkan av en sådan åtgärd på den fria rörligheten inom området utan inre gränser.
- (4) Det kan i undantagsfall vara nödvändigt att återinföra gränskontrollerna vid de inre gränserna om det föreligger ett allvarligt hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten på unionsnivå eller nationell nivå, särskilt till följd av terrorishändelser eller terrorishot eller hot som kommer från den organiserade brottsligheten.
- (5) Detta slags situationer kan uppstå när ett stort antal tredjelandsmedborgare passerar den yttre landgränsen i en eller flera medlemsstater. Detta kan nämligen leda till att en oväntad och betydande ökning av de sekundära förflyttningarna av tredjelandsmedborgare som uppehåller sig olagligen i en eller flera medlemsstater. Beroende på hur många medlemsstater som berörs av den oväntade och betydande ökningen av sekundära förflyttningar och hur stor inverkan denna ökning har totalt sett på migrationssituationen i unionen eller i en viss enskild medlemsstat kan det i vissa fall anses vara nödvändigt att tillfälligt återinföra gränskontrollerna vid de inre gränserna om omständigheterna är sådana att de innebär ett allvarligt hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten på unionsnivå eller nationell nivå. Om ett stort antal tredjelandsmedborgare passerar den yttre gränsen kan detta vid exceptionella omständigheter motivera att man omedelbart återinför vissa gränskontroller vid de inre gränserna om en sådan åtgärd skulle vara nödvändig för att hindra att ett allvarligt och akut hot riskerar den allmänna ordningen eller den inre säkerheten på unionsnivå eller nationell nivå.
- (6) Ett tillfälligt återinförande av vissa kontroller vid de inre gränserna skulle även kunna användas för att avhjälpa sådana allvarliga brister som konstateras vid en Schengenutvärdering enligt artikel 15 i förordningen rörande inrättandet av en utvärderings- och kontrollmekanism avsedd att kontrollera tillämpningen av Schengenregelverket, om omständigheterna är sådana att de utgör ett allvarligt hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten på unionsnivå eller nationell nivå.
- (7) Innan det fattas beslut om tillfälligt återinförande av vissa kontroller vid de inre gränserna bör man först till fullo undersöka vilka möjligheter som finns till att vidta antingen åtgärder som syftar till att avhjälpa de bakomliggande orsakerna, bl.a. bistånd från unionsorgan som Frontex och Europol, eller tekniska eller ekonomiska stödåtgärder på unionsnivå eller nationell nivå. Dessutom ska alla beslut om återinförande av gränskontroller vid de inre gränserna grunda sig på välgrundade uppgifter som antingen lämnats av den medlemsstat som begärt återinförandet eller härrör från andra källor, t.ex. kontrollbesök.
- (8) I syfte att garantera en enhetlig tillämpning av denna förordning bör kommissionen ges genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter ska utövas i enlighet med Europaparlamentet och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av

kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter³. Utom i brådska fall, och med hänsyn tagen till lydelsen av artikel 2.2 b iii i förordning (EU) nr 182/2011, ska granskningsförfarandet tillämpas.

- (9) Kommissionen bör omedelbart anta genomförandeakter med omedelbar verkan när detta är nödvändigt av tvingande skyndsamhetsskäl i motiverade fall som rör överhängande hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten på unionsnivå eller nationell nivå.
- (10) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i det protokoll om Danmarks ställning som är fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning och är därför inte bundet av den och omfattas inte av dess tillämpning. Eftersom denna förordning innebär en utbyggnad av Schengenregelverket, som omfattas av avdelning V i tredje delen av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, ska Danmark i enlighet med artikel 4 i protokollet inom en tid av sex månader efter antagandet av denna förordning besluta huruvida den ska genomföra den i sin nationella lagstiftning.
- (11) Denna förordning innebär en utveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket, i vilket Förenade kungariket inte deltar i enlighet med rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket⁴. Förenade kungariket deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig i Förenade kungariket.
- (12) Denna förordning innebär en utveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket, i vilket Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG av 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket⁵. Irland deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig i Irland.
- (13) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket⁶.
- (14) När det gäller Schweiz utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket⁷.
- (15) När det gäller Liechtenstein utgör denna förordning, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet

³ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁴ EGT L 131, 1.6.2000, s. 43.

⁵ EGT L 64, 7.3.2002, s. 20.

⁶ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁷ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket⁸.

- (16) När det gäller Cypern utgör denna förordning en rättsakt som grundas på Schengenregelverket eller på annat sätt har samband med det regelverket i den mening som avses i artikel 3.2 i 2003 års anslutningsakt.
- (17) När det gäller Bulgarien och Rumänien utgör denna förordning en rättsakt som grundas på Schengenregelverket eller på annat sätt har samband med det regelverket i den mening som avses i artikel 4.2 i 2005 års anslutningsakt.
- (18) Denna förordning respekterar de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som erkänns i synnerhet i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, bland annat rätten till fri rörlighet och vistelse. Denna förordning måste genomföras i enlighet med dessa rättigheter och principer.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 562/2006 ska ändras på följande sätt:

- (1) Artiklarna 23–26 ska ersättas med följande:

”Artikel 23

Allmän ram för tillfälligt återinförande av gränskontroll vid de inre gränserna

1. Om det i området utan kontroller vid de inre gränserna föreligger ett allvarligt hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten på unionsnivå eller nationell nivå får gränskontroller i undantagsfall återinföras vid de inre gränserna, hela gränsen eller endast ett visst avsnitt, i en eller flera medlemsstater under en tidsperiod av högst 30 dagar eller så länge det allvarliga hotet kan förväntas kvarstå. Omfattningen och varaktigheten av det tillfälliga återinförandet av gränskontroller vid de inre gränserna får inte överskrida vad som är absolut nödvändigt för att bemöta det allvarliga hotet.
2. Gränskontroller vid de inre gränserna får endast återinföras i enlighet med de förfaranden som anges i artiklarna 24, 25 och 26 i denna förordning. De kriterier som anges i artikel 23a måste beaktas inför varje eventuellt beslut om återinförande av gränskontroller vid de inre gränserna.
3. Om det allvarliga hotet mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten på unionsnivå eller nationell nivå kvarstår efter den tidsperiod som anges i punkt 1 får gränskontrollerna vid de inre gränserna, med beaktande av de kriterier som anges i artikel 23a, förlängas på samma grunder som anges i

⁸ EUT L 160, 18.6.2011, s. 19.

punkt 1 och, med hänsyn till nya omständigheter, i förnybara perioder på högst 30 dagar.

4. Ett återinförande av gränskontroller vid de inre gränserna får totalt sett endast gälla i högst sex månader, medräknat den första period som anges i punkt 1 och förlängningar enligt punkt 3. Kommissionen kan besluta att förlänga denna period om det föreligger ihållande allvarliga brister i samband med gränskontrollerna vid den yttre gränsen eller återvändandeförfarandet, vilka konstaterats i enlighet med artikel 15 i förordningen rörande inrättandet av en utvärderings- och kontrollmekanism avsedd att kontrollera tillämpningen av Schengenregelverket.

Artikel 23a

Kriterier för ett tillfälligt återinförande av gränskontroll vid de inre gränserna

1. När kommissionen, eller den berörda medlemsstaten när det gäller de fall som avses i artikel 25.1, fattar beslut om att tillfälligt återinföra gränskontrollerna vid en eller flera inre gränser eller avsnitt av inre gränser ska den bedöma i vilken utsträckning åtgärden i fråga kan avhjälpa hotet mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten på unionsnivå eller nationell nivå samt om åtgärden står i proportion till hotet. Denna bedömning ska grunda sig på detaljerade uppgifter från den eller de berörda medlemsstaterna samt andra relevanta uppgifter, bl.a. sådana som erhållits i enlighet med punkt 2. Vid bedömningen ska särskilt följande beaktas:
 - (a) Den sannolika verkan av hotet mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten på unionsnivå eller nationell nivå, särskilt till följd av terroristhändelser eller terroristhot eller terroristhot eller hot som kommer från den organiserade brottsligheten.
 - (b) Vilka möjligheter som finns till att använda sig av tekniska eller ekonomiska stödåtgärder som skulle kunna, eller redan har använts på nationell eller europeisk nivå, bl.a. stöd från unionsorgan som t.ex. Frontex, Europeiska stödkontoret för asylfrågor och Europol samt i vilken utsträckning dessa stödåtgärder skulle kunna bidra till att avhjälpa hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten på unionsnivå eller nationell nivå.
 - (c) Den nuvarande och framtida verkan av alla sådana allvarliga brister i samband med gränskontrollerna vid den yttre gränsen eller återvändandeförfarandet som konstateras vid en Schengenutvärdering enligt förordningen rörande inrättandet av en utvärderings- och kontrollmekanism avsedd att kontrollera tillämpningen av Schengenregelverket.
 - (d) Den sannolika verkan av en sådan åtgärd för den fria rörligheten inom området utan inre gränskontroller.
2. Innan kommissionen fattar beslut ska den

- (a) begära in ytterligare uppgifter från medlemsstaterna, Frontex, Europol, Eurojust, Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter och andra unionsorgan, och
- (b) genomföra kontrollbesök med bistånd av experter från medlemsstaterna, Frontex, Europol och andra relevanta europeiska organ, för att samla in och kontrollera sådana uppgifter som är relevanta i samband med ett beslut om tillfälligt återinförande av gränskontroller vid de inre gränserna.

Artikel 24

Förfarande vid ett tillfälligt återinförande av gränskontroll vid de inre gränserna

1. Om en medlemsstat anser att gränskontroll vid dess inre gränser bör återinföras i enlighet med artikel 23.1 ska den inkomma med en begäran till kommissionen senast sex veckor före det planerade återinförandet, eller inom en kortare tidsfrist om de omständigheter som ligger till grund för återinförandet inte var kända sex veckor innan det planerade återinförandet, samt lämna följande upplysningar:
 - (a) Skälen för det planerade återinförandet med angivande av alla relevanta uppgifter om de händelser som utgör ett allvarligt hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten på unionsnivå eller nationell nivå.
 - (b) Omfattningen av det planerade återinförandet med angivande av vilka av de inre gränserna eller vilka avsnitt av dem som återinförandet gäller.
 - (c) Namnen på de godkända gränsövergångsställena.
 - (d) Datum och varaktighet för det planerade återinförandet.
 - (e) I förekommande fall de åtgärder som ska vidtas av övriga medlemsstater.

En begäran av detta slag får även lämnas in gemensamt av två eller flera medlemsstater.

2. Samtidigt som begäran görs ska de upplysningar som anges i punkt 1 även överlämnas till medlemsstaterna och Europaparlamentet.
3. Kommissionen ska besluta om återinförande av gränskontroll vid de inre gränserna antingen till följd av en begäran från en medlemsstat i enlighet med punkt 1 eller på eget initiativ på grundval av de uppgifter som anges i leden a–e i punkt 1. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 33a.2.
4. Kommissionen ska besluta om förlängning av gränskontroll vid de inre gränserna. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 33a.2.
5. I situationer där de omständigheter som nödvändiggör en förlängning av de inre gränskontrollerna i enlighet med punkt 4, inte är kända tio dagar före det

planerade återinförandet ska kommissionen av skyndsamhetsskäl anta genomförandeakter med omedelbar verkan i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33a.3.

Artikel 25

Särskilt förfarande i fall där det krävs omedelbara åtgärder

1. I de fall ett allvarligt hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten i en medlemsstat kräver att det vidtas omedelbara åtgärder får den berörda medlemsstaten undantagsvis och omedelbart återinföra gränskontroll vid de inre gränserna, dock i högst fem dagar.
2. Den medlemsstat som återinför gränskontroll vid sina inre gränser ska samtidigt anmäla detta till övriga medlemsstater och kommissionen samt lämna de upplysningar som anges i artikel 24.1 och ange skälen till att detta förfarande ska användas. Så snart kommissionen mottagit anmälan får den samråda med de övriga medlemsstaterna.
3. Om det allvarliga hotet mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten kvarstår efter den period som anges i punkt 1 ska kommissionen besluta om en förlängning av gränskontrollerna vid de inre gränserna. Eftersom det är nödvändigt att omedelbart vidta åtgärder när den period som anges i punkt 1 löper ut, vilket är ett tvingande skyndsamhetsskäl, ska kommissionen anta genomförandeakter med omedelbar verkan i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33a.3.

Artikel 26

Särskilt förfarande i fall av ihållande allvarliga brister

1. Gränskontroll vid de inre gränserna får återinföras under en period av högst sex månader i det fall kommissionen konstaterar att det föreligger ihållande allvarliga brister i samband med gränskontrollerna vid den yttre gränsen eller återvändandeförfarandet, vilka konstaterats i enlighet med artikel 15 i förordningen rörande inrättandet av en utvärderings- och kontrollmekanism avsedd att kontrollera tillämpningen av Schengenregelverket, och om dessa brister utgör ett allvarligt hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten på unionsnivå eller nationell nivå. Denna period kan förlängas med ytterligare en period på högst sex månader om de allvarliga bristerna kvarstår. Det är endast möjligt att företa tre sådana förlängningar.
2. Kommissionen ska besluta om återinförande av gränskontroll vid de inre gränserna. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 33a.2.
3. Kommissionen ska besluta om förlängning av gränskontroll vid de inre gränserna. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 33a.2.
4. I situationer där de omständigheter som nödvändiggör en förlängning av gränskontrollerna vid de inre gränserna i enlighet med punkt 3, inte är kända

tio dagar före det planerade återinförandet ska kommissionen av skyndsamhetsskäl anta genomförandeakter med omedelbar verkan i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33a.3.”

- (2) Artikel 27 ska ersättas med följande:

”Artikel 27

Information till lagstiftarna

Kommissionen och berörda medlemsstater ska underrätta Europaparlamentet och rådet så snart som möjligt om alla skäl som kan utlösa tillämpningen av artiklarna 23–26.”

- (3) Artiklarna 29–26 ska ersättas med följande:

”Artikel 29

Rapport om återinförandet av gränskontroll vid de inre gränserna

Senast fyra veckor efter det att gränskontrollen vid de inre gränserna har upphävts ska den medlemsstat som återinfört gränskontroll vid de inre gränserna överlämna en rapport till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om återinförandet av gränskontrollen vid de inre gränserna i vilken den bl.a. redogör för hur kontrollerna genomförts och om återinförandet av de inre gränskontrollerna varit effektivt.

Artikel 30

Information till allmänheten

Kommissionen ska informera allmänheten om varje beslut om att återinföra gränskontroller vid de inre gränserna, med angivande av första och sista giltighetsdag, dock med förbehåll för att det inte föreligger några tvingande säkerhetsskäl för att inte göra detta.”

- (4) Följande artikel ska införas som artikel 33a:

”Artikel 33a

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska bistås av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011, jämförd med artikel 5 i samma förordning, tillämpas.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den ...

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande